

Μάχη της Κρήτης.

Ονομάζεται η επιχείρηση κατάληψης της Κρήτης από τους Γερμανούς κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, και συγκεκριμένα από το πρωί της 20ής Μαΐου 1941, όταν ξεκίνησε η αεραπόβαση των Γερμανών με συνθηματικό όνομα *Επιχείρηση Ερμής* εναντίον του νησιού, ως την 1η Ιουνίου. Με την επιχείρηση αυτή οι Γερμανοί κατάφεραν να καταλάβουν το νησί από τις αγγλοελληνικές συμμαχικές δυνάμεις, ωστόσο αυτή τους η επιτυχία κόστισε τόσο πολύ ώστε να μην επιχειρήσουν ξανά άλλη αεροπορική έφοδο της ίδιας κλίμακας κατά τη διάρκεια του πόλεμου

Σήμερα, η μάχη της Κρήτης θεωρείται η πρώτη μεγάλη αεραποβατική επιχείρηση και παραμένει μοναδική στο ότι ο κύριος αντικειμενικός σκοπός κατελήφθη εξ ολοκλήρου από αέρος. Η μάχη θεωρείται επίσης πολύ σημαντική για τους Κρητικούς, λόγω της αναπάντεχης σθεναρής αντίστασης που πρόβαλλαν εναντίον των αριθμητικά ανώτερων Γερμανών και του μεγάλου τιμήματος που είχε η επίθεση, και η επακόλουθη κατοχή, στον πληθυσμό του νησιού.

Στις 25 Απριλίου, ο Αδόλφος Χίτλερ υπέγραψε την Διαταγή του υπ' αριθμ. 28, διατάζοντας έτσι την εισβολή στην Κρήτη. Οι δυνάμεις του βρετανικού Βασιλικού Ναυτικού από την Αλεξάνδρεια διατηρούσαν τον έλεγχο του υδάτινου χώρου γύρω από την Κρήτη. Έτσι η έκβαση κάθε αμφίβιας επίθεσης θα αποφασιζόταν από μία μάχη αεροναυτικής φύσης, κάνοντας τη ένα ριψοκίνδυνο τόλμημα, στην καλύτερη περίπτωση. Έτσι, λόγω της γερμανικής υπεροχής από αέρος, αποφασίστηκε εισβολή από αέρος.

Αυτή θα ήταν η πρώτη πραγματική μεγάλης κλίμακας αεροπορική εισβολή, παρόλο που οι Γερμανοί είχαν χρησιμοποιήσει αλεξιπτωτιστές και ανεμοπλάνα σε επιθέσεις (αλλά σε πολύ μικρότερη κλίμακα) στην εισβολή στη Γαλλία και στις Κάτω Χώρες, στη Νορβηγία αλλά και στην ηπειρωτική Ελλάδα. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, Γερμανοί αλεξιπτωτιστές είχαν σταλεί να καταλάβουν την γέφυρα της διώρυγας της Κορίνθου που οι Βρετανοί Βασιλικοί Μηχανικοί (σκαπανείς) ετοιμάζονταν να ανατινάξουν. Γερμανοί μηχανικοί προσγειώθηκαν με ανεμοπλάνα κοντά στη γέφυρα, ενώ πεζικό αλεξιπτωτιστών ασκούσε πίεση στις περιμετρικές δυνάμεις άμυνας. Η γέφυρα υπέστη ζημιές κατά τη διάρκεια της σύρραξης, κάτι που καθυστέρησε την γερμανική προέλαση και έδωσε στους Συμμάχους χρόνο να μεταφέρουν 18.000 στρατιώτες στην Κρήτη και 23.000 ακόμα στην Αίγυπτο, με κόστος όμως την απώλεια ενός μεγάλου τμήματος του βαρέος οπλισμού.

Υπήρχε η πρόθεση να χρησιμοποιηθούν Fallschirmjäger Γερμανοί αλεξιπτωτιστές της Γερμανικής Αεροπορίας για να καταληφθούν θέσεις-κλειδιά του νησιού, συμπεριλαμβανομένων και αεροδρομίων τα οποία μετέπειτα θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για μεταφορά προμηθειών και πολεμοφοδίων από αέρος. Για την πραγματοποίηση της επίθεσης, το 11ο Αερομεταφερόμενο Σώμα XI Fliegerkorps θα έπρεπε να διαθέσει την 7η Αερομεταφερόμενη Μεραρχία, η οποία και θα έριχνε τους άνδρες της με αλεξιπτωτα και ανεμοπλάνα, ακολουθούμενη από την 22η Μεραρχία Αεραπόβασης, όταν τα αεροδρόμια θα ήταν ασφαλή. Η επίθεση ήταν αρχικά προγραμματισμένη για τις 16 Μαΐου, αναβλήθηκε, όμως, για τις 20 και η 5η Ορεινή Μεραρχία αντικατέστησε την 22η Μεραρχία.

